

*Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 123, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: nauczyciel_2_123, do zastosowania z: uczeń_2_123 (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Telefonujemy* (621_mn_telefonujemy), *Kto ma pierwszeństwo?* (560_mat_kto ma pierwszeństwo).*

Klasa II, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”

Temat: Zasady savoir-vivre’u

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności uważnego słuchania tekstu czytanego przez nauczyciela,
- doskonalenie umiejętności określania miejsca akcji i wskazywania postaci biorących udział w opowiadaniu,
- kształcenie umiejętności tworzenie rodziny wyrazów,
- kształcenie umiejętności opowiadania na podstawie serii obrazków,
- przypomnienie zasad odpowiedniego zachowania się w różnych miejscach publicznych (w teatrze, kinie, środkach komunikacji), sytuacjach życiowych (żegnanie się, witanie, przedstawianie, telefonowanie),
- doskonalenie umiejętności wskazywania i układania rymów,
- kształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- uważnie słucha tekstu G. Kasdepke pt. *Bon czy ton... savoir-vivre dla dzieci*,
- określa miejsce akcji i wskazuje postaci biorące udział w opowiadaniu,
- tworzy rodzinę wyrazów od wyrazu *kultura*,
- potrafi stworzyć opowieść na podstawie serii obrazków,
- zna zasady odpowiedniego zachowania się w różnych miejscach publicznych (w teatrze, kinie, środkach komunikacji), sytuacjach życiowych (żegnanie się, witanie, przedstawianie, telefonowanie),
- wskazuje i układa rymy,
- posługuje się nowoczesnymi technologiami.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca zespołowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, wybrane fragmenty z książki G. Kasdepke pt. *Bon czy ton... savoir-vivre dla dzieci*, historyjki obrazkowe dotyczące odpowiednich zachowań dzieci.

Przebieg lekcji:

1. Na początku lekcji nauczyciel proponuje uczniom wysłuchanie wybranych rozdziałów z książki G. Kasdepke pt. *Bon czy ton... savoir-vivre dla dzieci*. Czytać mogą chętni uczniowie. Następnie uczniowie rozmawiają o tym, które fragmenty im się najbardziej podobały i dlaczego.
2. Uczniowie określają czas akcji i bohaterów wybranych opowiadań, po czym wykonują zadanie 1 z karty pracy.
3. Następnie nauczyciel prosi uczniów, aby przypomnieli, w jaki sposób tworzy się rodzinę wyrazów od jakiegoś wyrazu. Uczniowie podają przykład, np. do wyrazu *szkoła*. Potem samodzielnie tworzą rodzinę wyrazów od wyrazu *kultura*. Chętni uczniowie odczytują rozwiązanie.
4. Następnie nauczyciel zaprasza uczniów do przestrzeni relaksacyjnej, gdzie pokazuje im serie obrazków dotyczących grzecznych zachowań dzieci. Uczniowie tworzą na ich podstawie ustnie opowiadania. Uwaga: uczniowie mogą opowiadać po kolei fragment opowiadania, mogą też stworzyć kilka wersji jednej opowieści.
5. Dalej nauczyciel prosi uczniów, aby zamknęli oczy i wyobrazili sobie, że są np. w teatrze (później w kinie, w środkach komunikacji publicznej, na przystanku autobusowym itp.). Zadaniem uczniów jest przypomnienie, jak należy się zachowywać w tych miejscach. Uczniowie otwierają oczy. Nauczyciel prosi, aby zgłosiły się pary dzieci, które odegrają scenki żegnanie się z osobą dorosłą i rówieśnikiem, witanie, przedstawiania się osobie dorosłej i rówieśnikowi, rozmowy przez telefon z osobą dorosłą i rówieśnikiem.
6. Uczniowie wykonują kolejne zdania z karty pracy.
7. Nauczyciel prosi, aby dzieci jako pracę domową wykonały polecenie z pomocy multimedialnej pt. *Telefonujemy*, zamieszczonej na stronie www.matematycznawyspa.pl.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa II, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”**

Temat: Zasady savoir-vivre’u

Cele edukacyjne:

- poznanie różnych sposobów obliczania sum liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiętkowego z użyciem konkretów,
- kształcenie umiejętności porównywania sum bez ich obliczania z użyciem znaków: $<$, $>$, $=$,
- doskonalenie rozumienia systemu pozycyjnego i dziesiętkowego,
- kształcenie umiejętności obliczania działań z okienkiem,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna różne sposoby obliczania sum liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiętkowego z użyciem konkretów,
- potrafi porównywać sumy bez ich obliczania z użyciem znaków: $<$, $>$, $=$,
- rozumie, na czym polega system dziesiętny i pozycyjny,
- oblicza działania z okienkiem,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w parach, praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: dwa rodzaje nasion, guziki w dwóch kolorach lub inne drobne przedmioty, karty pracy: *Ad@* i *J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Kto ma pierwszeństwo?*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dobiera uczniów w pary i rozdaje im nasiona lub guziki. Za ich pomocą prezentuje pierwszy sposób dodawania liczb dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiętkowego (dodawanie oddzielnie dziesiątek i jedności, a na koniec sumowanie

PAKIET 123, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

otrzymanych wyników), np. $29 + 15 = 20 + 9 + 10 + 5 = 30 + 14 = 44$. Później dzieci dodają w ten sam sposób inne liczby, np. $37 + 24$.

2. Dzieci, nadal w parach, uzupełniają liczby z zadania 1 w karcie pracy. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia. Później uczniowie dodają liczby w zadaniu 2. Prowadzący wyznacza osoby, które zapisują działania na tablicy.

3. Nauczyciel za pomocą nasion lub guzików prezentuje drugi sposób dodawania, np. $38 + 15 = 38 + 10 + 5 = 48 + 5 = 53$. Później dzieci w ten sam sposób dodają np. $26 + 17$.

4. Uczniowie, ciągle pracując w parach, uzupełniają liczby z zadania 3. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność wykonania polecenia. Później dzieci sumują liczby z zadania 4. Wyznaczone przez nauczyciela osoby zapisują działania na tablicy.

5. Następnie nauczyciel prezentuje kolejny sposób dodawania, np. $16 + 27 = 16 + 4 + 23 = 20 + 23 = 43$. Później dzieci wykonują zadanie 5 i 6.

6. Uczniowie wracają na swoje miejsca i samodzielnie wykonują zadanie 7. Wskazane przez nauczyciela osoby zapisują działania na tablicy. Później dzieci głosują, który sposób dodawania ich zdaniem jest najłatwiejszy.

7. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każda rozwiązuje zadanie 8 i 9. Na koniec przedstawiciele zespołów wyjaśniają, w jaki sposób wykonali polecenia, i podają rozwiązania.

8. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Kto ma pierwszeństwo?* Chętni uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenie z tej pomocy.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa II, edukacja plastyczna,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”
Temat: Zasady savoir-vivre’u**

Cele edukacyjne:

- rozwijanie sprawności manualnej, poznanie zasad savoir-vivre’u przy stole,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie, poszerzanie wiedzy plastycznej.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozwija sprawność manualną, przestrzega zasad savoir-vivre’u przy stole,
- współpracuje w grupie,
- zachowuje w pracy plastycznej symetrię wieloosiową.

Metody: pogadanka, metoda zabawowa, metoda zadaniowa.**Formy pracy:** praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: tace, plastikowe kubeczki i talerzyki, gotowe wcześniejsze prace dzieci, kilka arkuszy białego papieru pakowego, ołówki, kredki, mazaki, klej, nożyczki, papier kolorowy.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozmawia na temat prawidłowego zachowania się przy stole oraz przypomina, w jaki sposób powinna być ustawiona zastawa stołowa.

2. Zabawa „Kelner niesie tacę”. Dwóch wybranych uczniów trzyma tacę w jednej ręce, na której niesie kilka pustych plastikowych kubeczków. Pozostali uczniowie, stojąc w rozsypane, czekają na kelnera, który podaje im wymyślone napoje w kubeczkach. Po ich wypiciu kelner zbiera kubeczki i stara się ominąć zgromadzone dzieci, nie strącając ani jednego kubeczka. Później następuje zamiana kelnerów. Dla utrudnienia można dołożyć kelnerowi na tacy plastikowe talerzyki.

3. Prowadzący wyjaśnia, czym jest symetria wieloosiowa. Dzieli płaszczyznę tablicy kilkoma osiami symetrii i rysuje kilka elementów w różnych odległościach i w wielu kierunkach od wyznaczonej osi. Następnie umieszcza elementy na osi i wyjaśnia, co oznacza pojęcie *oś symetrii* (linia przechodząca pośrodku układu, dzieląca płaszczyznę element lub rzecz na dwie równe lub podobne części). Później na podstawie gotowych, wcześniejszych prac dzieci wskazuje symetrię i określa jej rodzaj. Na koniec nauczyciel prosi uczniów, aby przypomnieli sobie i wymienili przykłady kompozycji symetrycznych, które można spotkać w wytworach przyrody i w najbliższym otoczeniu.

4. Nauczyciel dzieli klasę na czteroosobowe grupy i każdej rozdaje arkusz białego papieru pakowego, który będzie pełnił funkcję stołu. W każdym zespole uczniowie ustawiają się po obu stronach dłuższych krawędzi papieru, po dwie osoby. Nauczyciel rysuje oś symetrii – cienką linię na środku arkusza, równoległą do dłuższych krawędzi. Dzieci odrysowują kontury talerzyków i kubeczków – każdy uczeń przed sobą. Następnie z kolorowego papieru wycinają i przyklejają brakujące elementy zastawy stołowej lub je dorysowują, np. sztućce, wazę.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa II, wychowanie fizyczne,
krąg tematyczny „Kraina Dobrych Manier”
Temat: Zasady savoir-vivre’u**

Cele edukacyjne:

- kształtowanie prawidłowej koordynacji ruchowej,
- wykonywanie ćwiczeń korygujących postawę ciała,
- wyzwalanie radości i pozytywnych emocji podczas zabaw,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- prawidłowo wykonuje ćwiczenia,
- wzmacnia mięśnie brzucha,
- używa słów grzecznościowych,
- współpracuje w grupie.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.**Formy pracy:** praca indywidualna, praca w grupie.**Środki dydaktyczne:** ławeczki, odtwarzacz CD z szybką, skoczną muzyką.**Przebieg lekcji:****1.** Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Ćwiczenia rozciągające – uczniowie stoją przed nauczycielem w rozsypce, w lekkim rozkroku. Naprzemienne wyciąganie rąk w górę, krążenie ramion, małe kółeczka, potem duże. Skłony prawą ręką do lewej stopy i lewą ręką do prawej stopy. Obie ręce raz do prawej, raz do lewej ręki. Przysiady, podskoki obunóż. Wspinanie na drabinki, zwisy. Uczniowie siadają przed drabinkami, stopy zakładają za pierwszy szczebelek, kładą się, plecy mają wyprostowane. Na sygnał podnoszą się i rękoma dotykają stóp, wzmacniając mięśnie brzucha. Kilkukrotne powtórzenie ćwiczeń. Dla utrudnienia dzieci mogą założyć ręce za głowę i podnosić się, robiąc skłon do stóp.

3. Powtórzenie zabawy orientacyjno-porządkowej: „Proszę, dziękuję i przepraszam”.**4.** Leżenie na brzuchu – „kołyska”.

5. Zabawa: „Wilk, pastuszek i owieczki”. „Wilk” wychodzi na polowanie, w pewnej odległości przed nim stoją „pastuszek” i „owieczki” ustawione w jednym rzędzie, jeden za drugim, trzymając się w pasie rękoma. Na hasło „Wilk”, uczeń odgrywający rolę wilka wybiega i stara się schwytać ostatnią z owieczek. Pastuszek, czyli pierwszy uczeń w rzędzie, szeroko rozstawiając ręce, stara się zasłonić swoje owieczki przed wilkiem. Wilk stara się wyminać pastuszkę i schwytać owieczkę. Złapana owca, czyli ostatnie dziecko, przechodzi na miejsce pierwszego, zamienia się miejscami z pastuszką lub pastuszek z wilkiem, lub wilk z owieczką.

6. Zbiórka. Zakończenie zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

